

Jézus vallás-tevése az Atyáról

Mottó: Háromságos szent Istenség, Háromságos az emberség!

Egy néprajzi szöveggyűjteményben olvasható, hogy a Messiás tömören így fogalmazza meg szerepét a világban: „Azé küldött az Isten ide hozzátok, hogy segíjtek rajtatok”

Isten a választott néphez korábban prófétákat küldött, hogy ráirányítsák a figyelmet Isten akaratára, az Istennek tetsző életre. Nem fogadták el a beszédüket: felhívásaikat, hogy mit tegyenek, felszólításait, hogy mit ne tegyenek, sőt ellenük fordultak, kiiktatták őket az életükből. Isten, mint saját szőlőskertjére tekintett e népre, ápolta és gondozta, elküldte hozzá szolgálait, végül saját Fiát, de Őt sem becsülték meg. (ld. Példabeszéd a gonosz szőlőmunkásokról: Mk.12.1-12) A másik két szinoptikus is közli, mert ők is lényegesnek találták ezt a történetet. A bölcselkedők és a tudálékosak előtt rejtve maradtak és maradnak Jézusnak a Szentháromság világáról, a szeretet világáról szóló tanításai és ennek a szeretetnek életre váltása. Süket fülekre találnak az Atya - Fiú viszonyról, a Lélek működéséről szóló tanai. Az öntelt, egocentrikus emberrel nem lehet, nincs mit kezdeni. Csak olyanokkal, akik belátják végességüket, akik szükségét érzik, hogy egy az önmaguknál nagyobb Valakit elismerjenek, elfogadjanak. Olyan valakit, akivel életre szóló kapcsolatba akarnak és tudnak is maradni, mert a Másik is ezt akarja. Így lehetséges, hogy kiteljesedjen életük, egészen a gyümölcsözésig (Mt.21.43). Ez csak az ilyen Háromságos létformában lehetséges, a válaszoló, s egyben új kört nyitó, hithű, emberséges szerepben. Jézus említett igája erre a Vele való közös együttműködésre, együttműködésre utal. Itt ugyanis az ember megtalálja élete értelmét, a lelke nyugalomát: „mert az igám boldogító és a terhem könnyű” (Csia Mt.11.30)

Rohonczi Gábor, Budapest